

ЗДРАВКО ПОПОВ

ШАНС

chitanka.info

Говореха, че новият ни началник е някакъв безподобен педант. Шепнешком добавяха, че ставал особено жесток, когато се касае до закъснение за работа. По данни на бившите му подчинени в такъв момент този човек се превръщал в същинско получудовище, способно на всичко. По тази причина, откакто той бе при нас, около месец, сутрин не бе закъснявал никой.

Всеки може да си представи тревогата ми, когато вчера сутринта се събудих в 8. Това е часът, в който трябва да бъда зад бюрото си.

След 40 секунди вече тичах по улицата, обмисляйки своевременно каква семейна катастрофа да обрисувам пред началника си, като смекчаващо вината обстоятелство. Изведнъж съзрях нещо, което за миг ме накара да се зарадвам: на отсрещния тротоар с чанта в ръка тичаше колегата Рашков. При всички случаи, в подобна обстановка е съвсем друго като не си сам.

— Е, какво ще приказваме сега пред новия? — изговори като пред операция колегата. — Той бил някакво чудовище със закъснелите... А и най-идиотското е, че ей-сега не ми иде нищо в ума! Ти какво смяташ да кажеш!

— Ами... Училищният лекар е телефонира, че дъщеря ми има симптоми на заразно заболяване. Поради това изтичал съм до болницата да настаня детето!

Бяхме пред учреждението и нямаше време за никакви допълнителни реплики по повода. Из коридорите бе тягостно. Тетрадката с подписите, разбира се, вече бе отишла при него... Не можеше да се направи нищо, освен най-лошото: да влезем в кабинета му, за да удостоверим присъствието си лично.

Той се обърна най-напред към колегата ми:

— Защо закъсняхте, Рашков?

Последният бе побледнял като кадастрон.

— Защото... Защото лекарят от училището позвъни, че дъщеря ми, Мая, има симптоми на заразно заболяване. Трябваше да отскоча до болницата...

Зави ми се свят. Подлецът най-безскрупулно употреби моята собствена лъжа, която така грижливо си бях съставил!

— В кое училище учи малката?

— В Трето основно — отговори като астматик Рашков.

Тук стана непоправимо ужасното. Със спокойствието на октопод другият отвори телефонния указател. След малко гласът му злокобно поиска някакъв училищен лекар...

— Простете, какво допускате относно заболяването на момиченцето Мая Рашкова?

Бе толкова тихо, че отговорът се чу кристално ясен от слушалката: „Мая Рашкова ли?... Как пък го измислихте вие това заболяване, детето си е в клас!“

— Благодаря ви — каза началникът и затвори.

Тук трябва сърдечно да споделя, че съм абсолютно неспособен да опиша колегата Рашков в оня миг.

Погледът на чудовището спря върху мен.

— Просто се успах — изпреварих инквизиторския въпрос. — Не зная как стана така, но се успах.

— Да, понякога става и така — поклати глава той. — И с мен е ставало. Свободен сте.

— А вас — обърна се той към Рашков — ще помоля да оставите трите си имена, за да мога да оформя заповедта ви за строго мъмрене. Досещате се — за измама на ръководител.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.